

eredménnyel. Az egyetemi tanulmányait Budapesten kezdte magyar–német szakon. 1904-ben a bécsi egyetemen tanult, majd a Bácskai Hírlap munkatársa lett. 1905-től újra a pesti egyetemen tanult, 1906-ban a Budapesti Napló belső munkatársa lett. Első verses kötete, a *Négy fal között* 1907-ben jelent meg, 1908-ban a Nyugat szerkesztője lett.

Kölesey Ferenc (Szödemeter, 1790 – Cseke, 1838) költő, író, kritikus, politikus.

1796 és 1809 között a debreceni ref. kollégiumban tanult. 1810-ben Pesten folytatott joggyakorlatot, 1812-től 1814 májusáig a Bihar megyei Álmosdon, 1815-től a Szatmár megyei Csekén gazdálkodott. *Minden munkái* címmel műveinek gyűjteményes kiadása 1840–48 között jelent meg 6 kötetben.

Krúdy Gyula (Nyíregyháza, 1878 – Budapest, 1933) író, publicista. Iskoláit Nyíregyházán, Szatmárnémetiben, a Jézus Társaság nevelőintézetében, majd Podolinban végezte. 1895-ben Nyíregyházán érettségizett. A párizsi Sorbonne-on is folytatott tanulmányokat. 1892-ben a Debreceni Ellenőr munkatársa, 1895-től a nagyváradi Szabadság című napilapnak lett főmunkatársa, Pestre 1896-ban költözött, ahol a Fővárosi Lapok munkatársa lett. Első novellája 15 éves korában, első novelláskötete, az *Üres a fészek* 1897-ben jelent meg.

Laczkó Géza (Budapest, 1884 – Budapest, 1953) író, műfordító. Gimnáziumba a kolozsvári piaristákhoz járt, 1903-ban érettségizett, majd a pesti egyetemen francia–magyar szakon tanult. A Nyugat munkatársa, 1923-tól a Pesti Napló, illetve Az Est szerkesztője volt. *Solo solissimo* című verseskötete 1907-ben jelent meg Kolozsváron.

Lovik Károly (Budapest, 1874 – Budapest, 1915) publicista, író. Iskoláit két év kivételével (Éperjesen járt két évet) Budapesten végezte. Jogi tanulmányokat folytatott a pesti, majd a kolozsvári egyetemen, diplomáját 1897-ben szerezte meg. 1893-tól jelentek meg írásai különböző lapokban. A *szülei ház* című kötetét 1899-ben adták ki.